

ลาป่วย แต่ลงลายมือชื่อมาปฏิบัติราชการ ต้องถูกดำเนินการทางวินัย

บทนำ

วันนี้ผู้เขียนขอแนะนำเสนอบทความกรณีพนักงานเทศบาลแห่งหนึ่ง ซึ่งมีตำแหน่งในระดับบริหาร ได้ลาป่วย โดยไม่ปรากฏเอกสารการลาป่วย แต่ให้ผู้ที่บังคับบัญชานำสมุดลงเวลาการปฏิบัติราชการมาให้ลงลายมือชื่อ ณ โรงพยาบาล ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จึงถูกผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย ซึ่งบทความนี้จะนำเสนอเรื่องนี้ถือเป็นบทความที่น่าสนใจ สำหรับผู้สนใจสามารถศึกษาได้จากบทความดังที่จะนำเสนอนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากก็น้อย

หลักการและเหตุผล

ข้าราชการทุกคน หรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานราชการ ย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รักษาระเบียบวินัย ตลอดจนแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการ การที่ข้าราชการท่านใดไม่รักษาวินัย ไม่ปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของทางราชการแล้วอาจถูกผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย ซึ่งย่อมไม่เป็นผลดีต่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการรับราชการ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรในองค์กรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาศึกษาข้อมูลดังกล่าว

เนื้อเรื่องบทความ

นายเอก (ผู้ฟ้องคดี) ตำแหน่งพนักงานเทศบาลแห่งหนึ่ง ได้ลาป่วยและเข้ารับการรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลรวมเวลา ๘ วัน ในขณะที่ตนเองนอนรักษาอยู่ที่โรงพยาบาล ได้ให้ผู้ที่บังคับบัญชานำสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการมาให้ตนเองลงลายมือชื่อที่โรงพยาบาล โดยไม่ปรากฏเอกสารการลาป่วยแต่อย่างใด นายกเทศมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดี) ในฐานะผู้บังคับบัญชา จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นายเอก (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีป่วยเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล แต่สร้างหลักฐานว่ามาปฏิบัติราชการจึงได้ให้ผู้ที่บังคับบัญชานำสมุดลงลายมือชื่อมาให้ผู้ฟ้องคดีลงนาม ณ โรงพยาบาล โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีงานเร่งด่วนต้องปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมจึงต้องกระทำเช่นนั้น ศาลเห็นว่าเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีเองจะได้ไม่เสียวันลาซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการศึกษาเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีและในฐานะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการระดับผู้บริหารที่ต้องปกครองดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา ยิ่งเป็นการไม่สมควรที่จะประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ที่จะให้ผู้ที่บังคับบัญชาเอาเป็นเยี่ยงอย่าง การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ.๒๕๑๙ บัญญัติว่า ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่พนักงานเทศบาลโดยอนุโลม... ซึ่งตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนตามข้อบังคับที่ ก.พ. กำหนดและตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบ ก.ท.ว่าด้วยการลาของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่าพนักงานเทศบาลซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนในวันที่ลา เว้นแต่กรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการได้

/จึงเป็น...

จึงเป็นการที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติไม่ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการ และจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบคณะกรรมการพนักงานเทศบาลว่าด้วยการลาของพนักงานเทศบาล กรณีจึงถือได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ การที่นายกเทศมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดี) มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ซึ่งเป็นโทษสถานเบา จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

สรุป

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๘๗/๒๕๕๓ ได้วางบรรทัดฐานเอาไว้ว่า ข้าราชการย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาวินัยอย่างเคร่งครัด หากเมื่อใดที่ประพฤติหรือปฏิบัติฝ่าฝืนวินัยแล้ว จะต้องได้รับโทษตามควรแก่กรณี ยิ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับบริหารก็ยิ่งสมควรที่จะประพฤติให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

หมายเหตุ อ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๘๗/๒๕๕๓

จัดทำโดย ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

ผู้เรียบเรียง นายจิรัฏฐ์ รอบรัตน์ นิติกรปฏิบัติการ